

ה"ת 1432/02/14 - מיכאל קליצנסקי (עציר) נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ה"ת 1432-02-14 קליצנסקי(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני מבקשים נגד משיבים
כב' השופטת חנה קיציס
מיכאל קליצנסקי (עציר)
מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשת המבקש להורות למשיבה להחזיר לידו את הפריטים אשר נלקחו מרשותו ביום מעצרו ובהם טלפונים סלולאריים ומכשיר טאבלט.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גידול סם מסוכן, החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים המשמשים לסם ואספקת סם, לפי סעיפים 6, 19א, 7(א)+(ג), 10 ו-13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
3. בכתב האישום שני אישומים: כמפורט באישום הראשון, הנאשם התקין אביזרים שונים בדירה בה התגורר בשכירות לצורך גידול 39 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס בתנאי מעבדה, במשקל כולל של 2647.48 גרם נטו. כמו כן הואשם הנאשם בהחזקת קנבוס במשקל כולל של 238.93 גרם נטו מחולקים ומוסתרים במקומות שונים בדירה. האישום השני לכתב האישום מייחס לנאשם אספקה של סם מסוכן מסוג קנבוס שגידל בדירה למר בן נידורף, במספר הזדמנויות רבות, ללא תמורה.
4. המבקש טוען בבקשתו כי מדובר בפריטים שאינם משמשים ראיה בתיק הפלילי. עוד הוא טוען כי פריטים אלו אינם שייכים לו, כי אם לצדדים שלישיים (אימו של המבקש וחברת הסלולר). בנוסף לטענתו, פריטים אלו חיוניים לצורך התנהלותה היומיומית של אימו.
5. המשיבה מתנגדת לבקשה. בתגובתה טענה כי הקבלה שצורפה לבקשה מעידה כי רוכש הטאבלט הוא המבקש, ואילו בנוגע לטלפון הסלולארי לא צורפה כל אסמכתא לאימות הטענה בדבר בעלות צד שלישי. עוד הוסיפה המשיבה, כי הינה מתנגדת לבקשה היות ומדובר בתיק בו מיוחסות למבקש עבירות

עמוד 1

סמים ומשום כך יתבקש בתום ההליך חילוט הרכוש.

6. בדיון שהתקיים בבקשת המבקש להחזרת התפוס ביום 5.2.14, טענה ב"כ המבקש כי לא ניתן בנסיבות העניין להורות על חילוט הציוד שנתפס משלא מיוחסת למבקש עבירת סחר בסמים, ומשלא נטען בכתב האישום כי גידול הסם נעשה למטרת סחר.

טענה זו דינה להידחות;

הוראת סעיף 36א (א) לפקודת הסמים המסוכנים, שעניינה חילוט רכוש בהליך פלילי, קובעת כי:

"הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

לעניין פסקאות (1) ו-(2) - "ביצוע העבירה" - לרבות ביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע".

עבירה של עסקת סמים, כהגדרתה בסעיף 1 לפקודה - סעיף ההגדרות, הינה "עבירה לפי פקודה זו שעונשה מאסר עשרים שנים או יותר".

כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של אספקת סם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודה ועבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וגידול סם מסוכן לפי סעיפים 7 ו-6 לפקודה, ודינו של המורשע לפי הוראות אלו מאסר עשרים שנים (סעיפים 19א, 7(ג) ו-6 בהתאמה).

7. מן המקובץ עולה כי לצורך הגשת בקשת חילוט די בהגשת כתב אישום המייחס למבקש עבירה על פי פקודת הסמים המסוכנים שעונשה עשרים שנים או יותר, ואין צורך לכלול בכתב האישום עובדות הנוגעות לסחר בסמים.

8. המבקש מוסיף וטוען כי התפוסים שייכים לצד ג'; לטענתו אימו נתנה לו את הכסף לרכישת הטאבלט ואביו הוא שרכש את מכשיר הסלולארי והמשיב הוסיף את שמו על מנת שיהיה באפשרותו לסייע לאביו בהתנהלותו מול החברה הסלולרית.

9. לאחר שעיינתי בחשבונית של חברת סלקום שהוגשה לעיוני הגעתי למסקנה כי המבקש לא הרים את הרף הראייתי הנדרש להוכחת הבעלות של אביו במכשיר הטלפון הסלולארי. לא מצאתי בחשבונית

התשלום אינדיקציה כלשהי שעשויה ללמד על שימוש בלעדי של אב המבקש בטלפון הסלולארי. אדרבה, המבקש מסר בהודעותיו את מספר הטלפון הסלולארי הנ"ל כמספר הטלפון השייך שלו, ואף הטלפון נתפס בדירה בה שנשכרה על ידו ולא בבית הוריו.

גם העובדה שהכסף לרכישת מכשיר הטאבלט ניתן על ידי אמו אינה שוללת את בעלותו במכשיר זה. המכשיר נתפס אצל המבקש ולא בבית הוריו ויש בכך כדי ללמד כי המכשיר שימש אותו ולא את אמו.

כך, או אחרת, ניתן יהיה להידרש בעת הדיון בבקשת החילוט לשאלת הבעלות (סעיף 36א (ג) לפקודה), אך בשלב זה לא הוכחה בעלות צד ג' בתפוסים.

10. בית המשפט העליון קבע לעניין החזרת תפוס בבש"פ 3750/09 פואז אלהואשלה נ' מדינת ישראל (2.6.09) כי "מן הבחינה הראייתית, לשם תפיסת רכוש, כמו גם לשם קביעתו של כל אמצעי מגביל אחר להבטחת מימוש החילוט, די בשלב הביניים, בדומה לדין בעניין מעצר נאשם עד תום ההליכים, בקיומן של ראיות לכאורה המצביעות על "פוטנציאל חילוט", קרי על קיומו של סיכוי סביר שאם יורשעו הנאשמים, יביא הדבר לחילוט הרכוש שבמחלוקת".

פוטנציאל שכזה קיים נוכח העבירות המיוחסות למשיב ונוכח העובדה כי החפצים נמצאו ברשות המבקש.

11. בהתאם להלכה הפסוקה משנתבקשה השבתו של תפוס, על בית המשפט לשקול מן הפן האחד האם תפיסת החפץ נעשתה לתכלית ראויה, ומן הפן השני, האם המשך החזקת הנכס אינו פוגע בבעליו במידה העולה על הנדרש. שומה על בית המשפט לבדוק האם ניתן להסתפק בחלופה אשר תשיג את תכלית התפיסה, אך פגיעתה בבעל החפץ תהא פחותה מן הפגיעה באם תמשיך המשטרה להחזיק בחפץ (בש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2), 464, עמ' 470).

בנסיבותיו של המבקש, כאשר הוא עצור עד תום ההליכים כנגדו ואין באפשרותו להחזיק בתפוסים, ממילא המשך ההחזקה בתפוס אינו פוגע בו.

12. לאור כל האמור הבקשה להחזרת התפוס נדחית.

ניתנה היום, ו' אדר תשע"ד, 06 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.